

דיג וגידול דגים

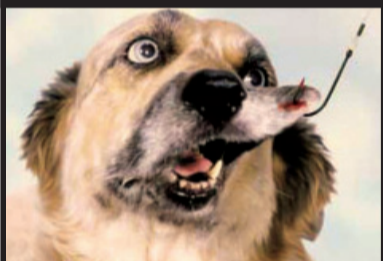
ישראלי אוכל כ-2,000 דגים במהלך חייו, אך למעשה אחראי להרג דגים בשיעור של פי שניים לפחות, שכן על כל דג שמשווק לצרכנים מת דג אחד "לא כלכלי". דגים נידוגים בים, בנחלים ובאגמים או מגודלים בבריכות דגים או בכלובים במקווי מים טבעיים. כל השיטות הן תעשיות אכזריות כלפי דגים והרסניות ביותר לסביבה.

דגים חשים כאב: מערכת העצבים שלהם דומה לזו של בעלי חוליות אחרים (ובכללם האדם), גופם משחרר חומרים משככי כאבים (כגון אנקפלין ואנדורפיין) כאשר נפגעות בו רקמות, וגם התנהגותם מעידה על הישג כאב.

אם לא היית עושה את זה לכלב, למה לעשות את זה לדג??!

דגים הגדלים בבריכות דגים סובלים מצפיפות אדירה: פי 17,500 מבאגמים טבעיים. נח המים לדג הוא פחות משניים-שלושה בקבוקי שתייה. בתנאים אלה סובלים הדגים מחנק, מדלקות בעור, מפצעים פתוחים, מהרס הזימים ומטפילים. מזהמים המצטברים בבריכות (חומרי הדברה, כלור, אמוניה וכו') גורמים פגיעות בעיני הדגים, צריבה ממושכת ועיוורון.

הטלת ביצים על-ידי נקבות הדגים מזרזת על-ידי שיטות כפייה, הכוללות הרעבה, הזרקת הורמונים, ו"סחיטת הביצים", הגורמת מצוקה, שפופים, פציעות וסטפי-דם פנימיים.

דיג רשתות גורם לאיבוד קשקשים ולפציעות רבות וקשות. דג המועלה אל פני המים מעומק רב - זימיו מדממים וגופו תופח: הפחתת הלחץ הפתאומית גורמת להתפשטות גז הכלוא בגופו, ותפיחת הגוף מלווה בכאב חריף.